

Рим визначає бачення - Номер дванадцять

Потрійне застосування пророцтва: Мерзота спустошення і попередження останніх днів про необхідність втечі

Jeff Pippenger
2024-08-31

Мерзота спустошення, про яку говорив пророк Даниїл, є знаком для християн у трьох різних епохах, що настав час тікати. Християни в Єрусалимі втекли, коли побачили штандарти римських військ, що оточували Єрусалим, у 66 році н. е. Християни пізнього V та початку VI століття втекли в пустелю, коли побачили людину гріха в Божому храмі, що проголошувала себе Богом. У 1888 році сенатор Блер вніс до Конгресу Сполучених Штатів серію недільних законопроектів. Ці законопроекти називалися блерівськими законопроектами, і вони були спробою визначити неділю як загальнонаціональний день поклоніння. Шанування неділі є знаком звіра, знаком папської влади, а Конституція Сполучених Штатів прямо виступає проти примусового запровадження національної релігії як випробування для громадян Сполучених Штатів.

Саме цей факт залишено поза увагою в хибному застосуванні, пов'язаному з ототожненням Сполучених Штатів із сучасним Римом. Потрійне застосування пророцтва має конкретні правила, які регулюють його застосування. Ці правила визначають, що пророчі ознаки першого сповнення мають бути поєднані з пророчими ознаками другого сповнення, щоб встановити пророчі ознаки третього сповнення.

Попередження тікати — це попередження тікати від майбутнього переслідування. В епоху Христа переслідуванням було знищення Єрусалима і храму в 70 році н. е. Знак попередження про наближення того переслідування був даний у 66 році н. е. Попередження тікати наприкінці V та на початку VI століття Павлом було визначене як розпізнання відступу пророчого Пергама, який представляв язичницький Рим. Спершу мав статися відступ, щоб була виявлена людина гріха, яка проголосить себе Богом. В історії, що наближалася до 538 року, язичницький Рим, який стримував, або, як сказав Павло, «утримує», був усунений, і коли Пергам відступив, з'явився знак до втечі, який спрямував вірних відокремитися від спілкування з папськими церквами. Потім у 538 році на Соборі в Орлеані папська влада ухвалила недільний закон, і почалися тисяча двісті шістдесят років папських переслідувань.

Перші двоє свідків чітко вказують, що третє виконання попередження про втечу, даного Христом, передувало реальному переслідуванню. Руйнування Єрусалима відбулося рівно через три з половиною роки після того, як у 66 р. н. е. розпочалася облога Цестія, що дало можливість християнам завчасно втекти перед жахами другої облоги, яку спровокував Тит і яка завершилася зруйнуванням храму та міста. До 538 року християни відокремилися від церкви папського Риму і пророко втекли в пустелю, що символізує руйнування духовного Єрусалима.

А двір, що поза храмом, залиш і не міряй його; бо його дано язичникам; і місто святе вони топтатимуть сорок два місяці. І я дам владу двом моїм свідкам, і вони пророкуватимуть тисячу двісті шістьдесят днів, зодягнені у веретище. Об'явлення 11:2, 3.

В обох ілюстраціях попередження про втечу передують переслідуванню, а переслідування представлено Римом — чи язичницьким, чи папським, — що потоптує Єрусалим, буквальный чи духовний. Для адвентистів сьомого дня попередженням до втечі був білль Блера 1888 року. У першому виконанні в історії язичницького Риму християни мали втекти з Єрусалима, а у виконанні папського Риму християни втекли в пустелю. Для адвентизму попередженням було тікати в сільську місцевість.

«Нині не час Божому народові прив'язувати своє серце чи збирати собі скарби в цьому світі. Недалекий той час, коли, як і перші учні, ми будемо змушені шукати притулку в пустельних та відлюдних місцях. Як облога Єрусалима римськими військами була сигналом до втечі для християн у Юдеї, так і взяття на себе нашою країною влади у вигляді указу про примусове дотримання папського суботнього дня стане для нас попередженням. Тоді настане час залишити великі міста, готуючись покинути й менші, щоб оселитися у віддалених оселях у відлюдних місцях серед гір». Свідчення, том 5, 464.

«Взяття на себе влади з боку нашої нації через декрет, що примушує дотримуватися папської суботи, буде для нас застереженням», — це сповнилося, коли мерзота спустошення, згідно зі словами Марка, «стояла там, де не слід». У 1888 році Конгрес Сполучених Штатів розглядав закон, що був у прямій суперечності з основним положенням Конституції, і тоді Адвентисти сьомого дня мали залишити міста та переїхати до сільської місцевості.

Жоден християнин не загинув під час руйнування Єрусалима. Христос попередив Своїх учнів, і всі, хто повірив Його словам, виглядали обіцяне знамення. ... Не зволікаючи, вони втекли до безпечного місця — міста Пелли, у землі Переї, по той бік Йордану. Велика боротьба, 30.

Пророчі характеристики першої з попереджувальних ознак щодо втечі становлять третє й остаточне сповнення. Іноді ці пророчі характеристики породжують подвійне сповнення у третьому сповненні. Прикладом цього є три Іллі. Лінія Іллі в його протистоянні з Єзавеллю, Ахавом і пророками Ваала, поєднана з характеристиками Івана Хрестителя, другого Іллі, у його протистоянні з Іродіадою, Іродом і Саломією, засвідчує, що в останні дні для третього й остаточного сповнення потрібного застосування, яке завжди припадає на останні дні, Ілля та Іван представляють два класи Божого народу. Один клас, представлений Іллею, не вмирає, а інший, представлений Іваном, вмирає. Ці два класи також представлені в сьомому розділі Об'явлення як сто сорок чотири тисячі, які не вмирають, і велика множина, що вмирає.

У трьох Вавилонах спільною рисою пророчого послання є те, що перший Вавилон представлений Німродом, а другий Вавилон — першим і останнім царями,

Навуходоносором і Валтасаром. Навуходоносор уособлює тих у Вавилоні, які будуть спасенні, а Валтасар — тих у Вавилоні, які загинуть.

В останні дні існує два недільні закони, які є предметом біблійного пророцтва. Перший — це недільний закон, що незабаром буде запроваджений у Сполучених Штатах, а другий — недільний закон, який буде нав'язано всьому світові. Ці два недільні закони були прообразно представлені недільним законом язичницького Риму, коли у 321 році Костянтин запровадив перший недільний закон, а потім — недільним законом папського Риму у 538 році. Язичницький Рим є одним із кількох пророчих прообразів Сполучених Штатів, і недільний закон 321 року є прообразом недільного закону, який незабаром буде запроваджено у Сполучених Штатах. Папський недільний закон 538 року є прообразом недільного закону, який буде нав'язано всьому світові. Хибна думка, що Сполучені Штати типологічно представлені грабіжниками в одинадцятому розділі Даниїла, намагається використати недільний закон, що незабаром буде запроваджений у Сполучених Штатах, як доказ твердження, що недільний закон у Сполучених Штатах доводить, ніби Сполучені Штати — це сучасний Рим, і не враховує, що є ще один недільний закон, який нав'язується кожній нації світу потрійним союзом дракона, звіра і лжепророка.

Якщо недільний закон у Сполучених Штатах визначає Сполучені Штати як Сучасний Рим, то що визначає всесвітній недільний закон? Три Рими вказують, що Сучасний Рим, який є потрійним, запровадить два окремі недільні закони. Перший — у Сполучених Штатах і був типологічно представлений недільним законом Константина 321 року, а другий — для всього світу, типологічно представлений папським недільним законом 538 року. Використовувати недільний закон у Сполучених Штатах у контексті потрійного застосування пророцтва, щоб стверджувати, що недільний закон доводить, хто є Сучасним Римом, означає ігнорувати пророчі характеристики, встановлені язичницьким і папським Римом. В останні дні існують два окремі недільні закони, і жоден із них не є доказом того, що грабіжники народу — це Сполучені Штати. Коли свідчення язичницького та папського Риму спотворюються для підтримки приватного тлумачення, як це робиться нині, це свідчить, що ті, хто намагається обстоювати своє приватне тлумачення, не розуміють типу й антитипу.

Язичницький Рим є типом Сполучених Штатів, а папський Рим — типом сучасного Риму. Поряд із цим хибним застосуванням концепції «потрійного застосування пророцтва» та твердженням, що виклад подано в контексті «типу й антитипу», існує ще одна помилка — визначення «мерзоти спустошення» так, як її представлено в контексті потрійного застосування пророцтва.

З 66 по 70 рік н. е. двоє римських полководців напали на Єрусалим. Обидва полководці, Цестій і Тит, почали з облоги, але лише один на короткий час зняв облогу, що провидінням дозволило християнам утекти. Саме під час першої облоги, яку очолював Цестій, християни розпізнали попередження тікати. Коли в 70 році н. е. прибув Тит, щоб продовжити війну проти Єрусалима, він розпочав облогу і не припиняв її, доки Єрусалим і храм не були знищені. Попередження Ісуса містить два етапи. Спочатку — знак до втечі, а потім —

переслідування. У виконанні цього попередження в п'ятому і шостому століттях християни відокремилися від зіпсутої Римської церкви до 538 року, а потім почалися переслідування.

Павло дуже ясно стверджує, що вся записана історія давнього Ізраїлю була написана для тих, хто живе в останні дні, і що всі ці історії були типами, хоча грецьке слово «typos», яке означає «типи», у його класичному викладі цієї істини перекладається як «ensamples».

А все це сталося з ними як приклади; і це написано для нашого напоумлення, на яких прийшли кінці віків. 1 Коринтян 10:11.

Історії в десятому розділі, які Павло використовує, щоб окреслити контекст цієї істини, не стосуються праведної поведінки стародавнього Ізраїлю.

Та до багатьох із них Бог не благоволив, бо вони загинули в пустелі. А це стало нам за приклад, щоб ми не пожадали злого, як і вони пожадали. І не будьте ідолопоклонниками, як деякі з них; як написано: Народ сів їсти й пити, і встав бавитися. І не чинімо блуду, як деякі з них чинили, і за один день полягло двадцять три тисячі. І не випробовуймо Христа, як і деякі з них випробовували, і були знищені зміями. 1 Коринтян 10:5-9.

Священна історія є записом як праведності, так і неправедності Божого народу, але в обох випадках ця історія все одно є прообразом для Божого народу, який живе в останні дні. Історія бунту в Міннеаполісі 1888 року — це запис неправедності, попри твердження адвентистських істориків. Бунт був настільки серйозним, що Еллен Вайт вирішила залишити зібрання, і залишилася лише тому, що ангел сказав їй, що її обов'язок — залишитися й задокументувати бунт, який був паралеллю до бунту Корея, Датана та Авірама в історії Мойсея. На тому зібранні зійшов могутній ангел із вісімнадцятого розділу Об'явлення, але послання, яке він приніс, було відкинута.

Та історія була прообразом 11 вересня 2001 року, коли величні будівлі міста Нью-Йорк були зруйновані. До тієї історії входив перший законопроект про недільний закон, який мав внести сенатор Блер. Його спроби запровадити неділю як Національний день поклоніння зазнали невдачі, але це було частиною священної історії, яка слугувала прообразом останніх днів. Законопроект сенатора Блера був попередженням про необхідність залишити міста. До 1888 року, коли сестра Вайт говорила про необхідність жити поза містами, вона говорила у майбутньому часі. Вона вказувала на час у недалекому майбутньому, коли Божий народ має переселитися до сільської місцевості. Після 1888 року всі згадки сестри Вайт про необхідність сільського життя подавали її поради в такому контексті, що час жити в сільській місцевості вже настав. Законопроект Блера 1888 року був знаком примусового дотримання неділі, як висловився Лука, у місці, де йому не слід бути. Примусове дотримання неділі не мало бути внесене до Конгресу Сполучених Штатів, бо це було запереченням основоположного принципу Конституції.

Історія 1888 року була записана, щоб слугувати прообразом пророчої історії, яка почалася 11 вересня 2001 року. Законопроект Блера 1888 року слугував прообразом Патріотичного

акта 2001 року. Це було попередження, яке передувало реальному запровадженню знака звіра. Ніхто, хто слідує за Христом, не повинен жити у місті після 11 вересня 2001 року. Це була пророка облога, яка спонукала Божий народ тікати. І так само, як існують два недільні закони, які є предметом пророчої моделі останніх днів, що представлена недільними законами язичницького і папського Риму, обом недільним законам передують попередження про втечу.

Ті, хто називає себе адвентистами сьомого дня, мали розпізнати Патріотичний акт як пророчий знак до втечі з міст у сільську місцевість напередодні скорого запровадження недільного закону. Той самий недільний закон був знаком для іншої Божої отари, яка ще перебуває у Вавилоні, щоб вийти з Вавилону напередодні примусового дотримання неділі, що має бути нав'язане кожному народові.

«Коли Америка, земля релігійної свободи, об'єднається з Папством, щоб примушувати совість і змушувати людей шанувати фальшиву суботу, люди кожної країни на земній кулі будуть приведені до того, щоб наслідувати її приклад». Свідчення, том 6, 18.

Подібно до того, як потрійне застосування трьох Іллі встановлює, що в останні дні є дві категорії Божого народу, потрійне застосування Риму вказує, що існують два окремі закони про неділю. Ті, хто бажають твердити, що Сполучені Штати — це грабіжники твого народу і що, отже, пророка роль Сполучених Штатів утверджує видіння, стверджують, що близький закон про неділю у Сполучених Штатах є мерзотою спустошення, яку Христос визначив як застереження для Його народу, щоб утекти від прийдешнього переслідування. Вони не розрізняють між облогою, яка є попереджувальним знаком до втечі, і другою облогою, що позначає час, коли фактичне примусове запровадження закону про неділю розпочинає переслідування останніх днів. Вони не беруть до уваги розрізнення, встановлене на підставі двох свідків, що має бути два окремі закони про неділю, які виконують пророцтво в останні дні. Роблячи це, вони твердять, що близький закон про неділю у Сполучених Штатах є попередженням, представленим як мерзота спустошення, про яку говорив пророк Даниїл, і так воно є, але не так, як вони це визначають.

Недільний закон у Сполучених Штатах є попередженням для іншої Божої отари, яка ще перебуває у Вавилоні, щоб утекти від спільності з нею. Отже, це попередження про прийдешній недільний закон, який буде нав'язаний усім народам.

«Іноземні держави наслідуватимуть приклад Сполучених Штатів. Хоча вона очолить, проте та сама криза спіткає наш народ в усіх частинах світу». Свідчення, том 6, 395.

Вони стверджують, що недільний закон у Сполучених Штатах вказує на Сполучені Штати як на символ, який утверджує пророче видіння, але в контексті Христового попередження тікати цей недільний закон є всесвітнім попередженням для працівників одинадцятої години тікати з Вавилону.

Коли Сестра Вайт звертається із попередженням тікати, вона розглядає питання недільного закону, який охоплює весь світ. Цей рух починається з недільного закону у Сполучених

Штатах. Вона зазначає, що недільний закон у Сполучених Штатах є попередженням про майбутнє переслідування.

Декретом, що узаконює інститут папства всупереч Божому закону, наша нація остаточно відлучить себе від праведності. Коли протестантизм простягне руку через прірву, щоб схопити руку римської влади, коли він простягнеться над безоднею, щоб потиснути руку спиритизму, коли, під впливом цього потрійного союзу, наша країна зречеться кожного принципу своєї Конституції як протестантської та республіканської держави і забезпечить поширення папських неправд та оман, тоді ми можемо знати, що настав час дивовижної діяльності Сатани і що кінець близький.

Як наближення римських військ було для учнів знаменням близького знищення Єрусалима, так і це відступництво може бути для нас знаком, що межа Божого довготерпіння досягнута, що міра беззаконня нашого народу сповнилася, і що ангел милосердя ось-ось злетить, щоб більше ніколи не повернутися. Тоді Божий народ буде занурений у ті сцени скорботи й страждання, які пророки описали як час Яковової скорботи. Волання переслідуваних вірних підносяться до неба. І як кров Авеля волала з землі, так лунають голоси, що взивають до Бога, з могил мучеників, із морських гробниць, з гірських печер, із монастирських склепів: «Доки, Господи, Святий і Правдивий, не судиш і не мстишся за кров нашу на тих, що живуть на землі?» Свідчення, том 5, 451.

Сестра Вайт визначає недільний закон у Сполучених Штатах і окреслює його як "знак" того, що випробувальний час для Сполучених Штатів завершився. Але Божий народ в інших країнах світу також буде поставлений перед тим самим випробуванням. Є період часу від недільного закону у Сполучених Штатах до того, як повстане Михаїл і людський випробувальний час завершиться. Коли він завершується, "ангел милосердя відлітає".